109 . Topolovăţu Mare | Judeţ: Timiş | Punct: Sit 2 – km. 73+080 – 73+320 | Anul: 2014

Anul: 2014
Cod RAN: 158975.04
Perioade: Preistorie, Evul Mediu
Epoci: Epoca bronzului, Epoca medievală târzie
Tipuri sit: locuire, descoperire funerară, descoperire izolată
Categorii sit: Neatribuit, Domestic
Autori: Petrică Ionuţ Colţeanu, Robert Gindele, Adrian Hamzu, Iulian Leonti, Radu Petcu, Daniela Tănase, Andrei Bălărie, Andrei Georgescu, Andrei Talagiu
Instituţii: SC Vanderlay SRL Hunedoara, Muzeul Judeţean Satu Mare, Muzeul Banatului, Timişoara, Muzeul Judeţean de Etnografie şi al Regimentului de Graniţă, Caransebeş, Muzeul de Istorie Națională şi Arheologie Constanţa_, Muzeul Banatului, Timişoara, Muzeul Banatului, Timişoara, Muzeul Banatului, Timişoara, Instiuție Nedefinită

Raport

Construirea lotului 2 al autostrăzii Timişoara-Lugoj a impus realizarea unei evaluări a potenţialului arheologic între km 54+000 – 79+625, pe teritoriul comunei Remetea Mare, a oraşului Recaş, a comunei Topolovăţu Mare şi a comunei Belinţ.

Obiectivul evaluării a fost determinarea prezenţei sau absenţei siturilor arheologice în zona afectată de lucrările de construire a autostrăzii. În cazul descoperirii unor vestigii arheologice, cercetarea a urmărit distribuţia spaţială a acestora, stratigrafia zonei, precum şi caracterul şi starea lor de conservare.

Diagnosticul intruziv pe traseul autostrăzii Autostrăzii Timişoara-Lugoj, Lot 2 (Km 54+000 - 79+625) a fost realizat prin efectuarea unor secţiuni stratigrafice mecanizate, cu dimensiuni de 10x2 m, acestea fiind prelungite unde s-a considerat că este necesar. Distanţa între secţiuni a fost de 50 m, acestea fiind îndesite în zonele unde s-au identificat situri sau în zonele cu presupus potenţial arheologic. Pe tronsonul studiat au fost trasate în total 802 de secţiuni, din punct de vedere statistic o secţiune la o distanţă de 30 m.

Sit 2 – km. 73+080 – 73+320 (plus bretea sud din nodul rutier km 73+600), (comuna Topolovăţu Mare). Aşezare din epoca târzie a bronzului şi din epoca medievală.

Aşezarea a fost identificată pe terasa estică a pârâului Valea Gacovinei, întinzându-se pe lungimea acesteia. Situl arheologic este foarte vizibil în suprafaţă, datorită nuanţei mai închise a solului, precum şi a fragmentelor ceramice şi de chirpici de pe arătură.

Informaţii semnificative privind stratigrafia sitului sunt oferite de secţiunea S185. Sub stratul arabil de 40-45 cm se află un strat de humus cu o grosime de 20 cm, sub care, la adâncimea de 60 cm se conturează complexele. În secţiune au fost surprinse două complexe cu umpluturi diferite: o groapă menajeră (Cx1) şi o locuinţă adâncită în pământ cu o vatră amenajată pe podea (Cx2). Groapa s-a conturat la metrii 2-4 ai secţiunii (nr. de la sud la nord), având o deschidere de 208 cm, pereţii coboară în pantă, fundul este drept, cu un diametru de 64 cm. Groapa se adânceşte la 142 cm de la nivelul actual de călcare. Umplutura constă în pământ de nuanţă brun-cenuşie. Pe fundul gropii a fost descoperit un fragment dintr-o piatră de râşnită. Locuinţa adâncită în pământ s-a conturat în vecinătatea nordică a gropii. În profil locuinţa se conturează sub humus, la adâncimea de 60 cm. Are o lungime de 264 cm şi se adânceşte până la 102 cm de la nivelul actual de călcare. Fundul este oblic, se adânceşte uşor către vatră. Vatra este amenajată la extremitatea nordică a locuinţei, în profilul secţiunii fiind surprinsă pe o lungime de 52 cm şi are grosimea de 7 cm. Umplutura diferă faţă de cea a gropii, fiind mai afânată şi de o nuanţă cenuşiu-brună. Groapa se datează în epoca târzie a bronzului, iar locuinţa în epoca medievală.

Generat la: 06.08.2025 15:36

Complexe databile în epoca medievală au mai fost surprinse în secţiunile S188 şi S192. Două gropi apropiate au fost surprinse în S188: Cx1 conturânu-se la adâncimea de 40 cm, având o formă ovală, de 120x98 cm, alveolată în secţiune, cu adâncimea maximă de 68 cm de la nivelul actual de călcare şi Cx2 surprins parţial în profil, de formă ovală (72x?cm), conturat sub stratul arabil, cu o deschidere de 230 cm, are pereţi care coboară în pantă, fundul plat, cu diametrul de 68 cm, iar adâncimea maximă este de 52 cm de la nivelul actual de călcare. În S192 a fost conturată o groapă ovală, 202x134 cm, cu pereţi care coboară în pantă şi cu fundul drept. Umplutura complexelor este asemănătoare, solul are culoarea cenuşie, este afânat, are în compoziţie mult cărbune de lemn şi fragmente de chirpici. Materialul arheologic provenit din aceste complexe constă în ceramică modelată la roată rapidă, cenuşie, fină şi zgrunţuroasă. Între forme remarcăm capace, buze de oale şi străchini, care pe baza profilaturii buzelor se pot data în sec. XV-XVI.

Informații suplimentare online

Raportul 5441 din cronica.cimec.ro
Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro